

Franckesche Stiftungen zu Halle

Shromážďenj Gehňátek do gegich dobrého Pastýžre Nárucj

...

Marperger, Bernhard Walter

[S.l.], 1736

VD18 13419633-001

VII. Kapitola

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228556

chce, ten Bohu y Krystu ohavnostj gest, a podoben wěznowi, kterýž se s swými okowý před soudcem honosyti chce.

Což gest v lidj wysokého, ohavnost gest před Bohem. Luk. 16, 15. Wiz též kap. 14, 7. d.

Takto di ten důstogný a wywýssený, kterýž v wěčnosti přebýwá, gehož gměno gest Swatý: Na wýsosti a w místě swatém bydlím, ano y s tím, kterýž gest skrausseného a poníženého ducha, přebýwám, obživuge ducha ponížených, obživuge také srdce skraussených. Iz. 57, 15.

Wissák na toho patřím, kdož gest chudý, a skrausseného ducha, a třese se před Rozem mým. kap. 66, 2. Žal. 113, 5.

VII. Kapitola.

O Zwoláſſených Powinnostech Komunikantů, a jiných sem náležejících napomenutých?

Ot. 47. Což pak gesté mimo toho, křesťanského Komunikanta neywyšší powinnosti zůstává?

Abý 1) sám sebe zkushl, 2) Tělo Krystowo rozsurowal, aby 3) y sám sebe rozsurowal, a 4) Smrt Paně zvěstowati žádal.

Ot. 48. W čem tu záleží sebe samého zkuseni? Musí člověk sám sebe zkusyti, proč k

stolu Páně gde, čeho tam hledá, a takéliž se w tom stavu nalezá, hodně toho včastnu býti.

Žkusyž tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten gež, a z toho kalicha pi. Nebo kdož gi a pige nehodně, odsauzenj sobě gi a pige, nezrozsazuje těla Páně. Protož mezy wámi gsau mnozí mdlj a nemocnj, a spi mnozí. I Kor. 11, 28. Gal. 6, 4.

Maudrost opatrného gest, aby rozuměl cestě své, bláznovstwj pak bláznů te lší. Přisl. 14, 8.

Ot. 49. Co znamená zde Tělo Krystowo roz-
suzowati?

Tělo Krystowo člověk zrozsazuje, když mezy obecnými zemskými pokrmý, a tímto nebeským duchovním Stolem, skutečný roždil činj, a když vgištěn gsá wěrj, že zde negen pauhý chléb a wjno, ale Tělo a Krew Syna Božího přigimá, totiž to Tělo, kteréz na dřevě kříže za nás na smrt gest wydáno, a tu Krew, kterau vmučení Spasitel wylil za hříchy naše. Kterýžto neydražší darowé se přítomně prawau potravau a občerstwením duffi nassich státi magj, tak aby gačo chléb tělo žiwj, tak y Tělo Krystowo, ta prawá manna nebeská, duffi žiwilo, a gačo wjno srdce odwesselu-
ge

ge a občerstwuge, tať y Krew Krystawa
 srdce ducha nasseho občerstwila, posylila,
 obwesselila, wzdrawila a swlažila. Zna-
 menj tohoto rozsuzowánj gest prawá nábo-
 žnost a wetiwost, gaťo též y wěrná žádost a
 horliwost, aby dusse skrze Krysta opatřená,
 od hříchů oswobozená, a w poswěcenj pos-
 ylněná byla.

Kdoli gedlby chléb tento, a pil kalich
 Páně nehodně, winen bude Tělem a Krewi
 Páně. 1 Kor. II, 27.

Gát gsem ten chléb žiwý, kterýž sem z
 nebe zstaupil: budeli kdo gisti ten chléb,
 žiw bude na wěky. A chléb, kterýž gá dám,
 Tělo mé gest, kterěž gá dám za žiwot swěta.
 Amen, amen prawjm wám: nebudeteli gi-
 sti těla Syna člověka, a piti krewi geho, ne-
 máte žiwota w sobě. Kdož gi mé tělo, a
 pige mau krew, máť žiwot wěčný, a gát geg
 wzkřísým w neyposledněgšj den. Nebo tě-
 lo mé práwě gest pokrm, a krew má práwě
 gest nápoj. Kdo gi mé tělo, a pige mau
 krew, we mně přebýwá, a gá w něm. Jan.
 6, 48. d.

Ot. 50. Co rozumjm zde skrze rozsuzowánj
 samého sebe?

Rosuzowánj samého sebe negwijce na
 to wycházj, aby člověk wsecko, w zkusso-
 wánj swědomj při sobě nalezené vše zložil,
 své

své tělo k vřijování, své tělesné žádosti na smrt odsaudil; ostré rozbírání všeho svého myšlení, vyloučení, činění v života před sebe vzal, naň pilný pozor dal, a sebe Božjemu zkoušení a kázi dobrovolně poddal.

Kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom sauvzeni: ale když býváme sauvzeni, ode Pána býváme povčováni, abychom s světem nebyli odsauzeni. 1 Kor. 11, 31. 32.

Horsšilaliby tě ruka tvá, vtni gi: lépeť gest tobě bezrukému wgti do života, nežli obě ruce magicýmu, giti do pekla, w ten oheň nevhasytedlný; kdež čerw gegich nevmjrá, a oheň gegich nehasne. A pakli noha tvá horsšilaby tě, vtni gi: lépeť gest tobě kulhawému wgti do života, nežli obě noze magicýmu, vwrženu býti do pekla, w ten oheň nevhasytedlný; kdež čerw gegich nevmjrá, a oheň nehasne. Pakliby tě oko tvé horsšilo, wylup ge: lépeť gest tobě gednoočímu wgti do králowstwí Božího, nežli obě oči magicýmu, vwrženu býti do ohně pekelného: kdež čerw gegich nevmjrá, a oheň nehasne. Mark. 9, 43. d.

Synu můj, nepohrdey kázní Páně, aniž sobě stýskey, když od něho trestán býváš. Nebo tohož miluge Pán, tohoť treste, a stihá každého, kteréhož za syna přijímá zc. Žid. 12, 5. d. Žgew. 3, 19.

Or.

Ot. 51. Což gest za zprávu s Zvěstowáním
smrti Krystowy?

Zvěstowánj smrti Krystowy musý
se státi 1) Proti nassemu vlastnjmu
srdcy; abychom se smrti Krystowau w
pravé wjře těssili, gemu slowem y skutkem
za ni děkowali, a sřze nj hějchu vmjratí, a
sprawedlnosti žiwi býti se snažili: 2) Proti
swětu, abychom ho tak, bykoliby možné, k
tomu porozbudili, aby Krysta, gako swůg
žiwot, přigal, přitom pak též dosvědčowali,
že sme gemu w Krystu zemřeli: 3) Proti
Satanu, abychom se geho žalobě a poku-
šením s srdečným považowáním smrti
Krystowy obrániti mohli. Gest též welmi
vžitečné, řbyž spolu s ginými prarými Křes-
ťany a Kommunikanty, o Krystowé smrti
a utrpenj při y po swaté Wečeri Páně ná-
božné Písne zpjwáme, pobožná rozgimánj
držíme, a wydělawatedlně rozmlauwáme.

Kolikrátžbystekali gedli chléb tento, a
kalich tento pili, smrt Páně zvěstujete, do-
kudž nepřigde. 1 Kor. 11, 26. 2 Mogg. 12,
21. d.

Ode mne odstup to, abych se chlubil, ge-
diné w křiži Pána nasseho Gezu Krysta: sřze
něbož gest mi swět věřizowán, a gá swětu.
Gal. 6, 14.

Kry-

Krystus srze smrt zahladil toho, kterýž má vládařstwj smrti, to gest dábla, a wyswobodil ty, kterýž báznj smrti po wseček čas žiwota podrobeni byli w službu. Žid. 2, 14.

Naplnění buďte duchem, mluwíce sobě wespoleť w žalních a w chwálách a w písničkách duchownjch zpjwagice a plésagice w srdcích swých Pánu: dítj činice wždycky ze wseho, we gměnu Pána nasseho Gesu Krysta, Bohu a Otcy. Efez. 5, 18. d. Žach. 12, 10. Luk. 23, 27. d.

Wt. 52. Můžemeli sobě při hodném užívání Wečeře Páně mnoho dobrého slibowati?

Owsem: Krystowo mjnění při swaté Wečeři gest, sebe samého, a spolu s sebou wseček milost a blahoslawenstwj, zpláště pak moc swého utrpenj a smrti, gednomu každému Komunikantowi přiwlastniti. Pročež my toho přewelikého užitku Wečeře Páně nebudeme lépe dosahnauti moci, než kdy sobě gedn každý Křestan při užívání gi předstawj, že na něj sám Pán wolá: Tělo mé za tebe na smrt gest wydáno, a teď gá ge tobě dáwám k posylnění twého duchownjho žiwota: Krew má též za tebe wylita gest, a nynj gá tobě gi za nápoj dáwám,

wám, aby škrze ni byl ode wšech hříchů očistěn a zapečeten k wěčnému spasení.

Gá sem přišel, aby owce mé život měly, a hogně měly. Jan. 10, 10.

Milý můg gest můg, a gá geho, genž pase mezy lilium. Ažby zawital ten den, a vtekliby stinowé ti. Písn. Šal. 2, 16. d.

Šospodin gest můg Pastýř, nebudu mji nedostatku: Na pastwách zelených pase mne, k wodám tichým mne přiwodj: dussi mau očeršwuge zc. Šal. 23.

Chlěb Boží ten gest, kterýž zstupuge z nebe, a dáwa život swětu. Jan. 6, 33.

Ot. 53. Aterak mám na geděnj a pitj Těla a Krew Krystowy patiti?

Krystowo Tělo a Krew při swaté Bečeři Páně dotýkaj se y poswěcugj nasseho těla, (na gistý záwdawek budauchho wzkříšsěnj z mrtwých) a wstý těla se přigjmagj; ale wsta gsau gen dwěre a jlábeč, kterýmž tito dražý darowé k dussi přicházegj, a ona ge gj a pige práwě, t. g. ona ge sobě k spasení přiwlastňuge, s nimi se sgednocuge, a činj sobě z nich duchownj wěcnau potravu, w niž wždy trwagjch ljbošt a sytošt naležá.

Kalich dobrořečenj, kterémuž dobrořečjme, zdaliž nenj společnost krew Krystowy?

A

A chléb kterýž lámeme, zdaliž není společ-
nost těla Krystova? 1 Kor. 10, 16.

Ot. 54. Co gest potřebj, abych Krysta při
swaté Wečeři přigimal, když geho y v
wjře včasten býti mohu?

Poswatnj vjživánj Těla a Krve Kry-
stowy při swaté Wečeři skaujzj vlastně k
napomáhanj vstawičného duchownjho
vjživánj y wjře, o kterémž v Jan. 6. kap.
řeč gest: Pročež musj křestan, přigam
Wečeři Páně, ted znovu každodenně to
vjživánj Těla a Krve Krystowy k nasys-
cenj a občerstwenj své dusse v wjře postu-
powati: a aby toto duchownj vjživánj, kte-
réž častokrát mdlé býti počíná, stále zachos-
wáno býti mohlo, musj on y poswatnj vj-
wánj bedlivě opětowati, a. t. d.

Gát gsem ten chléb žiwota: kdož přichá-
zý ke mně, nebude nikoli lačněti: a kdož
wěří we mne, nebude žizniti nikdy. Jan. 6,
35.

Ot. 55. Co naposledy křestanský Kommuni-
kant, při y po swaté Wečeři zachowáwati
má?

Při y po swaté Wečeři Páně mám
srdcem svým w nebi býti: wšseho rozptý-
lenj smysků a myšlenj podle nejwysšj mo-
žnosti

žnosti se vystřihati: Bohu a Krystu Ge-
 žissi za přigatá weliká dobrodiní srdečně a
 pokorně děkowati: dosaženého nendražšihó
 pokladu wěrně a bedlivě ostrihati: dobře
 v sebe powážiti, a nikoli se nezapomínati,
 co mi Pán dobrého učinil: sebe opět gemu
 darowati s tělem y s dušs, gačo on sebe
 mně darowal: též y bližnjmu (poněwadž
 giž perwěgi, nežli prwé, s nim spogen sem)
 w lásce cele oddán býti: chudým sřrže do-
 bročinnost a pomoc, gač mnoho mohu, slau-
 žiti: Cyrkwe, do gegihóž lúnu přigat sem,
 spasení a lepššihó hledati a k němu napo-
 máhati, sřkodu pač a zřázu gegi zbraňowati
 a odwráćeti: za wšsecky lidi, (y za mé ne-
 přátely) zwláště pač za tři hlawní Sta-
 row Křestanstwa, a za postawené w sřau-
 žení, horlivě a bez přestání se modliti: plně-
 ní toho, což sem přislíbil, bez prodlení před
 sebe wžyti: mého Spasitele w žalosti y w
 radosti, w dobrých y w zlých dnech stále se
 přidržeti: gestli wúle geho, hned od We-
 čere ku kříži dobrowolně ho následowati:
 Slowo Boží, gač často mohu, nábožně
 slyšseti, čísti y powažowati: tolikéž lidššému
 towarýštwi a obcy w mém staru a mře
 wprjímě slaužiti hledati: powinností a prá-
 cem

cem povolání s novou ochotností se od-
 dati: sebe samého, jakožto Chrám Krysta
 Gejssse, za hodného dražšího vážení poklá-
 dati, než abych se opět světu v službu po-
 drobiti, a neb tělesnými žádostmi znovu se
 posiliviti měl: vsselického pohoršení,
 abych ani žádného nedával, ani žádného
 sobě nebral, se vystřihati: zlého tovaryš-
 stva, a každé příležitosti k vpádání do no-
 vých hříchů se varovati: každého rána v
 večera svůj život bedlivě zkoušovati a
 ohledati: nikdy bezpečný a neopatrný v
 boji proti hříchu nebýti, nýbrž v ostaro-
 čné střelivosti a střednosti život vésti:
 každodenně novým předsevzetím a horli-
 vostí k věrné službě Boží se povzbuditi, a
 ji skutkem vykonati: v více vzděchy sly-
 nějším, v známosti Boha a Krysta Gejssse
 vzděchy hognějším, v rozeznání dobrého
 v zlého vzděchy zkussenějším, v lásce vzdě-
 chy horlivějším býti, k smrti se v každou
 hodinu připravovati, a srze považování
 mého skonání věšši moudrost v srdce vvo-
 diti, potom též v po nebeské Večeři srdečně
 tautiti, a s Duchem v Nověstau vzděchy
 vzdychati: Přid, přigdiž, Pane Gejsssi!

Dobrořeč onse má Hospodinu, a vssedky

wnitřnosti mé gměnu swatému geho. Do-
brořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej
se na wšedka dobrodiní geho, a. t. d. Žal.
103.

Čím se odplatím Hospodinu za wšedka
dobrodiní geho mně učiněná? Kalich mno-
hého spasení vezmu, a gměno Hospodino-
wo wžíwati budu. Sliby swe Hospodinu
splním, teď přede wšim lidem geho. Žal.
116, 12. d. Žal. 50, 14. 15. též 71, 8. d.

Welebi duše má Hospodina, a weseli se
duch můj w Bohu Spasiteli swém. Luč.
1, 46. d.

Tělo, ne smilstw, ale Pánu, a Pán těla.
= = = Newsteliž, že těla wáše gsau audowé
Krystowi? Což tedy vezma audy Krysto-
wi, učiním ge audy newěstky? Odstup to.
= = = Ten kdož se připoguge Pánu, geden
duch gest s nim. = = = Idaliž newjte, že tě-
lo wáše gest Chrám Ducha Swatého w
wás? kteréhož máte od Boha a negste sa-
mi swogi: nebo kaupeni ste za mzdu: osla-
wügtež tedy Boha tělem swým y duchem
swým, kterážto wěcy Boží gsau. 1 Kor. 6,
13-20.

Wiztež, bratři, aby snad w někom z wás
nebylo srdce zlé a newěrné, kterážby odstus-
powalo od Boha živého, ale napomínejte
se wespolet po wšedky dny dotudž se dnes
gmenuge, aby někdo z wás nebyl zatwrzen
oklamáním hřicha. Včasnijcy zagisté Kry-
sta učinění sine, gestliže wšak ten počátek
podsta-

podstaty až do konce pevný zachováme.
Žid. 3, 12.

Nenlíž toto púst, kterýž oblibugi, aby
lámal lačnému chléb svůj a chudé wypo-
wěděné aby wweďl do domu: wyděllyby
nahého, aby geg přioděl, a před tělem svým
aby se nestřýwal. Iz. 58, 7-8.

Wšelika modlitbau a prosbau modléce
se každého času w duchu, a w tom bedliwi
gsauce se wšij wstawičnosti, a prosbenjm za
wsěcky swaté. Efez. 6, 18. Luk. 18, 1. d.
1 Tym. 2, 1. d.

Dobrotiwé nakládey z milosti své s Syno-
nem, wzdeley zdi Geruzalémské. Žal. 51,
20.

Odwrhauce wšeliké břímě, y snadné ob-
tčicugicý nás hřích, strze trpěliwost koney-
me běh vloženeho sobě boge, patřice na
Wúdce a Dokonawatele wjry Gežíše, kte-
rýž místo předložené sobě radosti, strpěl
kříž, opowážíw se hanby, y posadil se na
prawicy trůnu Božího. Žid. 12, 1-12. d.

Daufey w Hospodina, a čiň dobré, pře-
býwey na zemi a žiw se sprawedliwé. Žal.
37, 3. 2 Tes. 3, 6. d. 1 Petr. 4, 10. d.

Sšetíme gedni druhých k rozněcowání
se w lásce a dobrých skutcích, neopausstěgi-
ce společného shromáždění svého, gako ně-
kteří obyčeg magj: ale napominagjce se, a
to tím wíce, čímž wíce widjte, že se ten den
přibližuge. Žid. 10, 24. d.

Protož bděte, wšelikého času modléce se,
aby:

abyssťe hodni byli wjiti wssěch těch wěcý,
ķterěž se budau diti, a postawiti se před
Synem ělowěka. Luk. 21, 36.

Ža to se modlím, aby lásťa wásťe gestě
wjce a wjce se rozhogňowala, w známosti a
we wsselikém smysťu, ě tomu abyssťe žťusse,
njm rozeznati mohli wžitečné wěcy od ne-
wžitečných, tať abyssťe byli wptjímj a bez wra-
zu až ě dni Krystowu, naplněni gsaue o-
wocem sprawedlnosti, ķterěž nesete řkrze
Gežakrysta, ě sláwě a ě chwále Boží. Filip.
1, 9. d.

Budiž wěrný až do smrti, a dāmě korunu
žiwota. Žgew. 2, 10.

Duchy Nlewěsta řkau: Pod! a ědož řlyšř,
rcyž: Přid! a ědož žiznj, přigdiž: a ědo chce,
nabeť wody žiwota darmo = = = Tať pra-
wj ten, ķterýž swědectwj wydáwá o těchto
wěcech: Gistěť přigdu brzo! Amen. Přig-
gdiž tedy Pane Gežisři! Milost Pána nassě-
ho Gežakrysta se wssěchněmi wámi! Amen.
Žgew. 22, 17. 20. 21.

Modlitba pro ty, ķterěž poněprwě
ě swatě Wečeři Páně gjti ětěgj:

Ach wěrný Otče Ntebestý, ty Otče,
od něhož se wsseliká rodina na ne-
bi y na zemi gmenuge, ķterýž sy mne
dřťe swě gjž tať daleko přiwedl, že gá
D sám

sám tebe poznati a wzywati mohu,
 dež mi twého Ducha synowstwí, a v
 čin to, abych se w twém swětle a mo
 cy, z celého srdce k tobě přiblizowati,
 a tak té milosti a pomocy, kteréž zvlá
 ště nyní potřebuji, horlivě od tebe
 wyprositi mohl. Děkuji tobě, žeš mi
 se w Křesťanstwu a z křesťanských ro
 dičů netoliko rozumným člověkem na
 roditi dal, ale též skrze Křest Swatý v
 přístup do twého králowstwí mi ote
 vřel, Wykaupení Syna twého Geziše
 Krysta mně přivlastnil, ano práwo a
 moc ke všem milostným dobrodiním
 a k věčnému blahoslavenstwí daro
 wal. Děkuji tobě v za to srdečně, žeš
 se mne od mé kolibky až posawad wěs
 ně vjímal, mne zachowáwal, zdržo
 wal a opatrowal: zvláště pak skrze
 dobrá naučení a spasitelná napomí
 nání twého Božského slova mne na
 mé bídě duši oswiil, a k známosti
 spasení w Krystu Geziši přiwedl. Při
 tom vzdávám tobě chwalu, díky čis
 nější a slávu, že mne nyní k obnowení
 Smilowí Křtu mého, a k mocnější
 mu spolení s mým Spasitelem Kry
 stem

stem Gežsssem přigsti dáwáš ; gesso-
 bys, (poněwadž sem gá mau Simlau-
 wu Křtu častokrát zlobiwě přestaupil)
 dáwno byl přjcinu měl, aby mne w
 mých hřššich byl wythrl, a gako ne-
 sšlecherné dště pekelné, na wěky zawrhl.
 Aby pať toto mé dětinské dštů činění
 nikdy nepřestalo, a s hogným wčasteno-
 stwjm twé milostí spogeno bylo, tedy
 nynj w pravé pokore ě nohám twým
 padám, a prosým, abys mne nynj znorou
 opět za dště žiwota přigsti, z smrti hřš-
 cha wytrhnauti, a Duchem y Slowem
 swým, prawau cestau ctností a pobo-
 žností wěští ráčil. Gá gsem gessťe až
 posawad přjtiš dětšty a marný, hlau-
 py a nerozumný byl ě dobrému, gako
 též welice zpozdilý a leniwý w mém
 Křestanstwjs. Gá sem tebe mého pra-
 wého Otce, gessťe welmi bjdně poznal,
 a gessťe mnohem bjdněgi tebe slowem
 y skutkem, gakoby bylo náleželo, osla-
 wowal. Myššlenj y mšněnj srdce mé-
 ho nebylo než zlé po wšsecken čas od
 mladošti. Ach, nepočteyž mi toho ě
 mému zatracenj ! Hřšchů mladošti mé
 a přestaupenj mých nezpomšney, ale

podlé milosrdenství svého pamětliv
 buď na mne, pro dobrotu svou, Ho-
 spodine. Ty Pane gšy dobrotivý a
 věrný, protož vkaž mi nyní cesty své,
 a stezkám svým vyvě mne, vodiž mne
 v tvé pravdě, a vyvěčuj mne. Od-
 vrátiz, ano odtráhniz a odtrhniz srdce mé
 mocně ode všech marných a dětšých
 cest a předsevzetí, a naplň ge twau zná-
 mosti, láskou a bázní. Rozpomeniz se
 na slovo své, že sobě z vsi nemluwná-
 reš, a těch, genž prsy požiwagš, chwalu
 a slů, z přičiny všech nepřatel, při-
 praviti chceš, a dey, ať y gá Nemlu-
 wně, twau chwalu rozšírugi v celém
 mém životě, a přitom Satanu y vsi
 jeho rotě v tvé moci slůně odpřám.
 Dey, ať gšem gačo mladý Šalomaun,
 pravý Jedydiah, a neb Miláček a dítě
 lůnu tvé Božské lásky. Dey ať gšem
 gačo Samuěl, twau obět a dědi-
 ctwim: a mluw, abych gá sám slyšeti
 mohl, kterak ty můg Vtec a Spomo-
 cník, můg Hrad a Spasitel, mé ney-
 vyšší a gediné dobré, y můg dšl gšy.
 Dey mi twau milost, dítětem býti a zu-
 stati, zlosti, ale již dále nebýti dětšým

w pravé službě Boží; nýbrž raděgi
 zřkžiti wsecko cokoli dětského gest, a w
 Krystu Gežíssi ke wsemu dobrému ro-
 zumným, sylným a plodným se státi.
 Dobře wjm, že ty y beze mne Týrkeu
 swau rozmnožowati můžeš; ale y to
 wjm, že mne giž při Křtu mém za aud
 gegi přigal, nyní pať gen za to prosým,
 aby mne k tomu právě připrawiti,
 poswětiti, obživiti a zprawowati rá-
 čil, abych do počtu wýmlewných a
 dospělých Křestanů přigal gsa, gaťo
 stipeť spravedlnosti, gaťo slaup w
 domě Božím, a gaťo živý aud ducho-
 wnyho těla Gežísse Krysta růsti a za-
 chowán býti mohl. Wsať ty můžeš
 y z kamennj Synu swému syny wzbu-
 diti, wzbudiž tedy y mne, který k do-
 brému wsc než kamenný a nečitedlný
 gsem, a učiň, abych se prawým a o-
 prawdowným dítětem Gežísse Krysta
 stal, a nedopauštěg abych se kdy nezda-
 řilým státi měl, když nyní opět znouu
 w mého Spasitele při geho swaté We-
 čeři wstipen gsem. Teď gá nyní sám
 na sebe беру odpowědání a počtu wy-
 dávání z strany mého spasení. Ach,

dey mi bedlivost, wěrnost, horliwost
 a snažnost, abych přitom ničehož neza-
 nedbal. Gá se teď znouu odějšám
 ďábla y wšech skutků geho. Ach ne-
 dopaustřeg, abych se kdy na toto oděj-
 šání zapoménauti měl; dey pať, abych
 gedno wstězství po druhém nad twý
 mi y mými nepřátely obdržel a dosahl,
 a tať pod křwawau koraubwi Gežíšse
 Krysta až do smrti wěrně setrwal, ry-
 těrowal a bogowal, a sinlawy do-
 brého swědomí s tebau mým Bohem,
 nikdy swěwolně opět nepřestupowal
 a nezawrhowal. Twůg gá chce býti,
 ó Trůg, gediny Bože, a k tomu koncy
 slibugi tobě nyní wonowě mau wěrnost.
 Ach dey mi cýtiti, kterať ty mne na ra-
 menách twé milosti k milowání twé-
 mu zahřiwáš, k swému dědictwí po-
 swěcugeš, a wšelikým duchowním po-
 zehnáním w nebeských věcech k službě
 swé mocně obohacugeš; tedy gá do-
 statečně wgistěn budu, že ty mně z twé
 strany wšechťo zadržíš a dáš, cokolí mi
 při mém Řítu zaslíbil. Zawazugi se
 přitom, že prawdu Slowa twého
 wzdycky milowati, w ni se cwičiti a gi-
 zastá-

zastáwati budu; nikdy pať že gi nezas-
 pru, ani nepřewrátím. Zapečet toto
 dobré předsewzetj mocý Duchu twého
 a žiwé wjry. Budiž mi přstomen swau
 milostj we wšsem, coťoli se mi při mém
 prawém Křesťanstwí na odpor postas-
 wí. Podepřiž mne, když gsem chas-
 lostiwý, posylniž mne, když klesám, po-
 zdwyhniž mne když padám, a neodgi-
 mey Duchu swého Swatého ode mne.
 A když na wšsecky strany se nacházý tať
 weliké množstwí wstřích a pokřesťských
 Křesťanů, pomoz, abych gá opravdo-
 wý byl w Krystu Gežíssi, a odděl mne
 ode wšsech těch, kteříž před tebou zas-
 wrzení sau. Včiniž mi hořké mládenčj
 žádosti: předstaw mi swět y marnosti
 geho, gaťo ohavné hnýzdo pekelné.
 Obrat wšsecky mé smysly y myšlenj k
 sobě: sřroť prudkost a wztekllost mých
 hřisťných žádosti a náklonnosti. Napln
 mé mladá srdce cele twau lástkau, dey
 ať tudy tobě za Chráam poswěcen gsem,
 abys nikdy ode mne neodstaupil. Když
 gá nyní y budaucně Wečeři Syna
 twého gisti budu, tedy dey poťanj y
 wjru, wprějmnost y čistotu, abych gi ne

k saudu, nikdy též z paubého obyčeje,
 ale vzdychy k welikému pozeňnání, a
 z srdečné lásky Geziššowoy přigjmal.
 Ljbsli se tobě, dey mi při ni některých
 krupěgeť twé nebeské sladkosti zakusys
 ti, skrz kterézby mi wsecko, cokoli swět
 sladkého má, hořké učiněno bylo. Mes
 zytjm, wzbud we mně takowý hlad a
 žizeň Těla a Krwe Geziššowoy, aby,
 gaťo gelen řwe dychtě po tekturých
 wodách, tak y duše má po tomto chle
 bě a wodě žiwota řwala, ano vzdys
 cky lačněti a žizniti mohla. Přiwediž
 mne k Synu twému, gaťožto čistau ne
 wěstu při této Wečeři. A ty ó můg
 ženichu Kryste Gezišši, táhniž mne k
 sobě, a přigmiž mne milostiwě. Ukáž
 mi twau lásku k lidem, tak gaťo sy gi
 w twých ranách zgewil. Obmeý
 mne twau Krwí ode wššj nečistoty
 hřichů, a zasnub mne sobě w spra
 wedlnosti a w saudu, w dobrotiwosti
 a w hogném milosrdenstwj. Přiwed
 y mne blauidscý owečku k twému welik
 ému a blahoslawenému stádu. Deý
 y mně bsdnému stwoření swému opěť
 odpočinutj w tobě naleznauti; a věiň
 mne

mne sobě tať wlastnjm, aby mne wjce
 nic od tebe neodlaučilo, a gedentkaždý
 mne, gaťo twého prawého Wćedlnjka,
 poznati mohl. Ty pať ó Bože Du-
 chu Swatý, kterýž při mém Křtu na
 mne hogně wylit sy, přid s nowau
 mocý do dusse mé, zawgmiž mne sobě
 opěť za přšbytek a djlňi, a pomaz mne
 gaťo nebestě pomazánj, abych se mému
 Spasyteli zaljbil. Tobě se odewzdá-
 wám do cěla: wypuď ze mne ducha
 swěta, nechať prworiny mého nynějs-
 šjho žiwota Bohu práwě poswěceny
 sau. Wćiň, abych gessťe we dnech
 mladosti mé práwě pamatowaľ na
 Stworětele a Wykupitele swěho. Roz-
 sywey we mně sýmě wšseho dobrého:
 napiš do srdce mého Žákon a Slowo
 Boží. Připraw mne zde w času, ga-
 ťo tobě tam w wěčnosti dořonále přš-
 gemný býti mohu. O ty Trůg-gedi-
 ný Bože, wyslyššjž mne pro welikau
 twau dobrotiwost!

Amen!

